

अथ सप्तमीमाह । “वैश्वानरो रश्मिभिर्मा पुनातु । वातः प्राणेनेषिरोमयोभूः । द्यावापृथिवी पयसा पयोभिः । ऋतावरी यज्ञिये मा पुनीताम्” इति । विश्वेषां नराणां हितोऽग्निरादित्यो वा देवः स्वकीयरश्मिभिर्मां पुनातु । वातो वायुदेवः प्राणेनेषिरः प्राणरूपेण देहेषु गच्छन् मयोभूः सुखस्य भावयिता भवतु । द्यावापृथिव्यौ च ऋतावरी सत्यवत्यौ यज्ञिये यज्ञाय हिते सन्त्यौ पयसा जलेन पयोभिः क्षीरादिरसैश्च मां पुनीताम् ॥

अथाष्टमीमाह । “वृहद्भिः सवितस्तृभिः । वर्षिष्ठैर्देवमन्मभिः । अग्ने दक्षैः पुनोहि मा” इति । हे सवितः कर्मसु प्रेरकाग्ने देव मन्मभिः मननैरस्मदनुग्रहविषयैर्मां पुनोहि । कीदृशैर्वृहद्भिः महद्भिरादरयुक्तैस्तृभिः पापतरणसाधनैर्वर्षिष्ठैश्चिरकालानुवृत्त्या वृद्धतमैर्दक्षैः शोधनकुशलैः ॥

अथ नवमीमाह । “येन देवा अपुनत । येनापो दिव्यं कशः । तेन दिव्येन ब्रह्मणा [३] । इदं ब्रह्म पुनीमहे” इति । येन शुद्धिसाधनेन देवाः पूर्वान् यजमानान् अपुनत । कशगताविति धातोरुत्पन्नः शकारान्तः कशशब्दो गतिवाची । येन शुद्धिसाधनेन आपो देवताः दिव्यंकशोऽपुनत दिव्यलोकविषयां गतिं शोधितवन्तः । दिव्येन द्युलोकयोग्येन ब्रह्मणा परिवृढेन तेन शुद्धिसाधनेनेदं ब्रह्मानुष्ठीयमानं परिवृढं कर्म पुनीमहे ॥

अथ दशमीमाह । “पावमानीरध्येति । ऋषिभिः सम्भृ-